	Staunton 1	1765	WLC 2	1787	4	4
1.	Frans Vreugdenhil	2003	Pierre Buijs	1715	1	0
2.	Dick Pouwels	1985	Nol Swinkels	1959	0	1
3.	Jan Hendrikx	1883	Jasper Krenning	1799	1	0
4.	Cees van Gils	1744	Henny Wilbrink	1823	1	0
5.	Maikel Merkies	1673	Piet Koster	1835	0	1
6.	Niels de Wit	1600	Leo van IJzendoorn	1754	½	½
7.	Wiek van Leeuwen	1650	Hans Baijens	1697	0	1
8.	Aad Quak	1585	Dannie Beijk	1710	½	½

WLC 2 speelde in de derde ronde in Etten-Leur tegen het eerste team van Staunton. Vorig jaar wisten we daar met 3,5-4,5 te winnen en dus hadden we goede hoop op opnieuw een overwinning. In vergelijking met die wedstrijd had Staunton 1 wat versterkingen op de bovenste borden aangebracht. Dit gold ook voor WLC 2. Ikzelf was namelijk door een slepende knieblessure afwezig en had Nol Swinkels bereid gevonden om ons team van wat extra kwaliteit te voorzien. Deze wijzigingen zorgde voor een, qua rating, redelijk gelijke strijd. Omdat ik, zoals hierboven genoemd, zelf niet aanwezig ben geweest, laat ik vooral de wél aanwezige spelers aan het woord. Dit keer niet op volgorde van resultaat (want die ken ik niet), maar op volgorde van bord.

Wat ik van de aanwezige spelers begreep, was dat Pierre als laatste zat te spelen. Bij 3-4 voor WLC had hij voldoende aan remise om de eerste overwinning van ons team veilig te stellen. Die overwinning kwam er niet, hoewel daar, naar ik begreep, wel kansen voor waren.

Bord 1 Pierre

In de Engelse opening ging de partij heel lang gelijk op. Omdat ik op de 30^{e} zet wat ongelukkig met een pion moest terugslaan kwam ik minder te staan en moest ik me flink verdedigen om niet mat gezet te worden. Helaas kon ik in dit deel pionverlies niet verhinderen. Op de 38^{e} zet maakte mijn tegenstander een fout, waarna ik de Dames kon ruilen. Hierna leek het nog remise te worden, maar Frans maakte in het vervolg geen fout meer en zijn plus pion bracht de overwinning en mijn verlies.

Nol was door mij op het tweede bord geposteerd. Hij deed daar wat hij bij zijn vorige invalbeurt in WLC 2 (twee seizoenen geleden thuis tegen ESV) ook deed, namelijk winnen. Van zulke invallers moet je het als teamleider hebben!

Bord 2 Nol

In de opening had ik geluk dat mijn tegenstander een sterke voortzetting miste. Daarna kreeg ik geleidelijk het initiatief in handen. In het centrum was ik heer en meester en ik kon

bogen op een ijzersterke loper op de diagonaal a8 - h1. Uiteindelijk resulteerde al dat fraais in een mataanval. Wit verloor materiaal en gaf op.

Jasper voelt zich in Etten-Leur misschien niet zo op zijn gemak. Vorig jaar kreeg hij een uitstekende stelling op het bord die op verschillende manieren gewonnen was, maar toen wist hij de winst niet te vinden. Vandaag kwam daar opnieuw een nederlaag bij. Het geluk is dat we maximaal eén keer per seizoen in Etten-Leur spelen met WLC 2.

Door de aanwezigheid van Nol was Henny naar het vierde bord verhuisd. Ik had goede hoop dat hij daar voor minimaal een half punt zou kunnen zorgen. Als ik de verhalen goed heb begrepen was dit zeker mogelijk geweest. Henny schijnt goed tot zeer goed gestaan te hebben. Maar het hele punt of zelfs een half punt is er nooit gekomen.

Bord 4 Henny

In mijn partij tegen Cees van Gils stond ik al na vier zetten een gezonde pion voor. Niet veel later had ik al een voorsprong van twee pionnen. Zoiets kan natuurlijk niet goed gaan. En jawel hoor, binnen een zet of drie gooi ik weer alles weg. Hier zijn details.

1. e4 Nc6 2. d4 d5 3. e5 Bf5 4. Bd3??

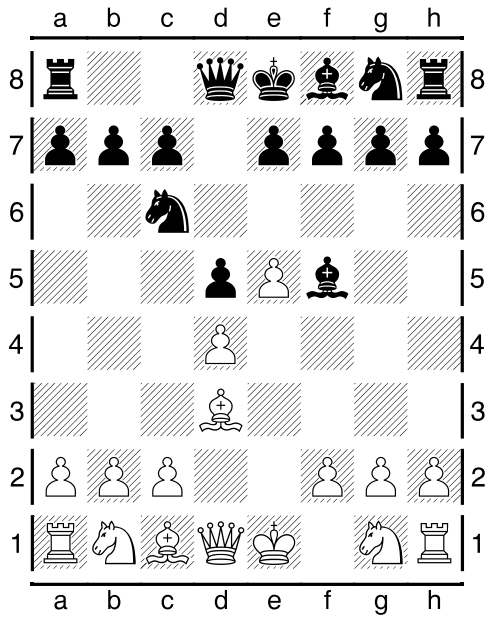

(Het aantal pionnen dat ik in de loop der jaren zo heb gewonnen is niet meer te tellen.)
4. … Nxd4 5. Bxf5 Nxf5 6. Qd3 Qd7 7. Nc3 e6 8. Nf3 Be7 9. h4 Ngh6
10. Bf4 O-O

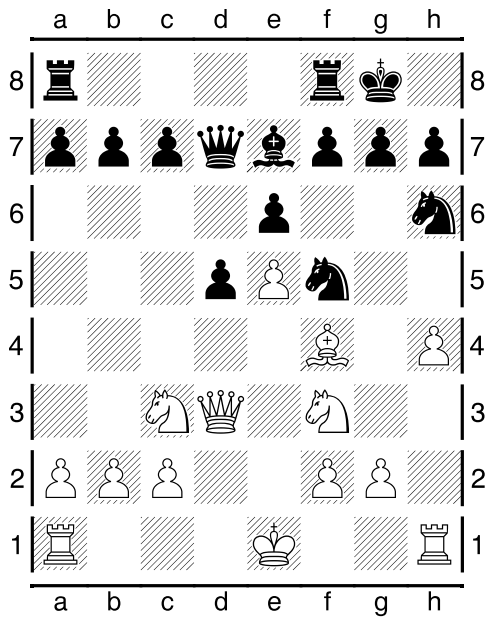

(o-o is misschien niet erg handig, maar alla.)

11. O-O-O Ng4 12. Rd2 Bc5 13. Rf1 Qc6 14. a3 a5 15. Ng5 Qa6 16. Nd1 Qxd3 17. Rxd3 Nxh4 18. Rg3 Nh6 19. Rh1 Ng6 20. Bd2 Nf5 21. Rgh3 h6 22. Nf3 f6
23. exf6 Rxf6 24. g4 Nfe7 25. g5 Rf7??

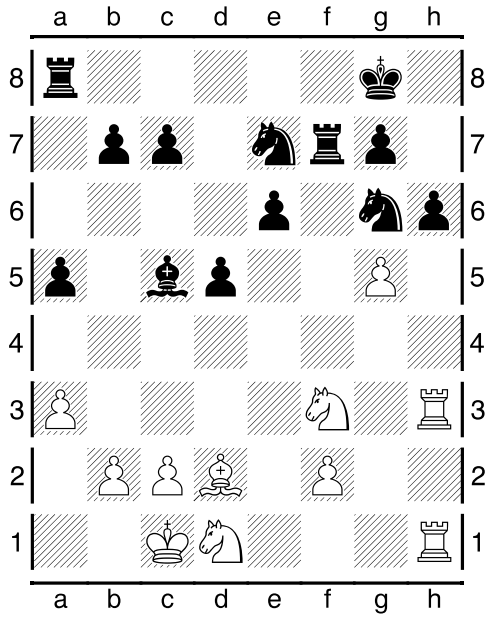

26. gxh6 gxh6 27. Bxh6 Nf5?? 28. Rg1

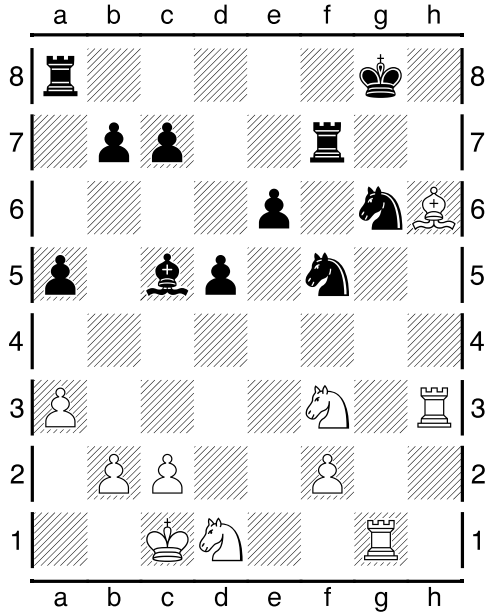

(niet gezien)

28... Ne7 29. Ne5 Rg7 30. Bxg7 Kxg7 31. Nxg6 Nxg6
32. Rhg3 1-0

Piet moest in de vorige ronde een verliespartij slikken. Ik schreef toen dat ik er vanuit ging dat deze nederlaag een incident was. Ik kreeg gelijk! Piet herpakte zich en schaakte de overwinning binnen.

Bord 5 Piet

In de Franse doorschuifvariant verzuimde zwart de standaardzet Db6 te spelen waardoor ik prima uit de opening kwam. Toch wist zwart zijn torens en paarden actief op te stellen, maar de witte stukken stonden goed. Op de 23ste zet zag zwart een leuk kwaliteitsoffer, een paard tegen 2 pionnen en dacht de partij met een koningsaanval af te kunnen sluiten.

23. ... Pg6 x f4 24. gf4 Tf6 x f4. Ik zag gelukkig de weerlegging: 25. Pe5 x Ld7 Dd8-g5+ 26. Dd2-g2! en nu was zwart Tf4-g4 van plan, maar helaas gaat dat niet wegens Tf1 x Tf8 en mat.
Als nu Tf8 Pd7 aanvalt speel ik het paard weer terug naar e5 en is Tg4 niet meer mogelijk. Met 2 pionnen voor 2 stukken en een gedwongen afruil moest zwart enkele zetten later opgeven.

Leo had in de eerste twee ronden met wit gespeeld. Daarom kreeg hij in deze ronde het bevel over de zwarte stukken. Met Nol en Henny op de hoge zwart-borden kwam Leo plotseling op bord 6 uit. Helaas resulteerde het niet in een overwinning. Gelukkig werd het ook geen verlies.

Bord 6 Leo

Na een slechte reeks in de interne competitie had ik onze teamleider gesuggereerd om mij aan een wat lager bord op te stellen in de externe competitie. Zo speelde ik aan bord 6 met zwart tegen Niels de Wit. Mijn tegenstander speelde een klassieke variant maar deed daarin een paar ongewone zetten die er desondanks gevaarlijk uitzagen. Ik trok aan de noodrem en speelde een paard naar h5, aan de rand van het bord, om een gevaarlijke loper op f4 aan te vallen. Mijn tegenstander trok de loper terug maar zijn agressieve bedoelingen werden kracht bijgezet door een daaropvolgende lange rokade, terwijl ik kort was gerokeerd. Stockfish is van mening dat ik het goed speelde en geeft me zelfs een licht plusje. In het gecompliceerde middenspel wat volgde speelde ik teveel op het neutraliseren van de dreigingen van mijn tegenstander en het behoud van het materiële evenwicht waarmee ik mijn eigen aanvalsmogelijkheden ondermijnde en zelfs iets minder kwam te staan. De witte dame kwam mijn stelling binnen en het leek even of ik zou verliezen. Ik wist de dame via een torenzet tot dameruil te dwingen waarna het ergste gif uit te stelling verdween. Toen er na een verdere afruil alleen nog 6 pionnen en een paard aanwezig waren aan beide zijden hebben we tot remise besloten. Stockfish beoordeelt de slotstelling met 0.00 dus die inschatting was goed. Na afloop hebben we nog zeker een half uur zitten analyseren om te kijken of er nog een winstvariant voor wit in had gezeten maar we konden het niet vinden. Een terechte uitslag dus.

Hans speelt in de interne competitie voorlopig prima schaak. Zijn enige nederlagen komen voort uit het ongelukkig indelen van zijn tijd. Na een terechte nederlaag in de eerste ronde heeft hij zich ook goed herpakt in de externe competitie. Inmiddels zijn er na dat verlies twee overwinningen bijgeschreven.

Bord 7 Hans

Na een standaard opening vielen wits d- en zwart zijn e-pion elkaar aan. Deze spanning duurde behoorlijk lang. Mijn tegenstander besloot om zijn paard op f6 naar g4 te spelen om zo stukruil te bewerkstelligen. Hij kon zo namelijk mijn loper op e3 afruilen. Het was aan mij om te beslissen hoe ik terug zou slaan. Ik koos er voor om met mijn f-pion terug te slaan. Dit gaf mij wat tactische mogelijkheden. Mijn loper stond op c4, mijn dame op f2 en mijn toren op f1. Deze 3 stukken drukten erg op de f7-pion van mijn tegenstander. Mijn tegenstander maakte een tactische fout, waardoor ik gebruik had kunnen maken van de opstelling van mijn stukken, zoals ik die zojuist heb beschreven. Dan zou ik op comfortabele wijze op winnend voordeel zijn gekomen en de partij hebben gewonnen. In plaats daarvan liet ik deze kans liggen en sloot het centrum. Hierop besloot mijn tegenstander een aanvalletje op de damevleugel op te starten. De aanval onderschatte ik en moest hierdoor moest ik toelaten dat mijn witveldige loper buitenspel kwam te staan, waarbij de zwartveldige loper van mijn tegenstander een mooie open diagonaal had gekregen. Het voordeel wat ik eens genoot in de partij was weg en het stond gelijk. Kort hierna begon ik op de koningsvleugel wat druk uit te oefenen. Dit was ook het enige gedeelte van het bord waar nog spel gecreëerd kon worden. Immers zowel de damevleugel als het centrum waren volkomen gesloten. Ik zag niet hoe ik iets concreets kon behalen. Mijn tegenstander bood remise aan welk aanbod ik verwierp. Ik voelde dat er toch meer in moest zitten. Daarbij kwam mijn tegenstander in tijdnood en hoewel ikzelf ook niet veel tijd meer had richting de 40e zet, maakten de 5 a 10 minuten die ik meer had op de klok een wereld van verschil. Mijn buitenspel geplaatste loper had ik weer een functie gegeven en beide torens en dame keken aanvallend naar de zwarte koningsvleugel. Mijn tegenstander maakte een grove fout en zijn verdediging klapte in elkaar. In een paar zetten was het gedaan. Op de 41e zet gaf mijn tegenstander op.

Dannie speelde aan het staartbord met de zwarte stukken. Volgens professor ELO hadden we op dit bord goede winstkansen. Daaruit blijkt maar weer dat rating niet altijd alles zegt. Dannie kwam namelijk niet verder dan remise.

Bord 8 Dannie
Voor het eerst kreeg ik de beruchte Traxler op het bord:
1. E4 e5; 2. Pf3 Pc6; 3. Lc4 Pf6; 4. Pg5 Lc5

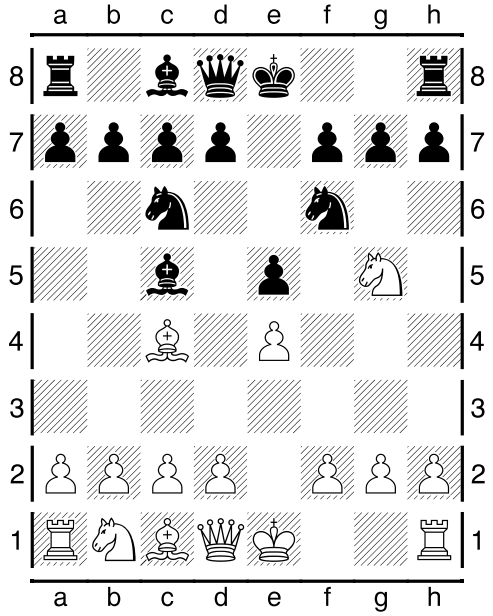

Ik heb in een ver verleden hier wel eens naar gekeken en weet dat je na 5. Pxf7 Lxf2† in razend ingewikkelde stellingen terecht komt, met volop aanvalskansen voor zwart. Mijn tegenstander speelde echter 5. Lxf7†, waarna mijn koning zo op het oog een beetje vreemd op e7 komt te staan. Ik wist echter dat dit zo hoort, om de toren op f8 te krijgen, met druk op f2. Daarna speelde ik het echter niet agressief genoeg, waardoor de partij binnen de remise-marge bleef. Op de 30e zet werd daar dan ook toe besloten.

En zo wacht WLC 2 nog steeds op de eerste teamoverwinning van het seizoen. Gelukkig volgen de wedstrijden elkaar snel op. Daardoor krijgen we op 25 november aanstaande weer de kans om de eerste twee matchpunten te verzamelen. We moeten het dan maar van het thuisvoordeel hebben!

Bas